

PORTA FIDEI

Zalig zij
die geloofd
heeft

H. Pierre
Chanel
p. 6

Vrijwilliger
in de kijker
p. 9

Overzicht
van de
programma's

p. 8 & 13

De tien
vreugden
van Maria
p. 14

Colofon

Verantwoordelijke uitgever:
Pr. Karlo Tyberghien

Werkten mee aan dit nummer:

Joris Abts, pr. Chris Butaye, pater Jan Meeuws, Zusters Annunciaten, pr. Karlo Tyberghien

Foto's:
Redactie

Realisatie en vormgeving:
Radio Maria

Druk en verzending:
Halewijn, Halewijnlaan 92
2050 Antwerpen

Abonnementen en gegevensverwerking:

Radio Maria
Sint Reneldisplein 23
3001 Leuven
info@radiomaria.be

Bel ons: 016 41 47 47

Beste vrienden,

De maand mei is de Mariamaand, en daarom eigenlijk ook de maand van de radio van de Moeder Gods. Deze periode zal niet ongemerkt voorbijgaan bij ons. Hopelijk zal ze ook voor jullie allen een gelegenheid geven om de heilige Maagd Maria nog meer als een echte moeder aan te nemen die ons met zekerheid leidt naar haar zoon Jezus in wiens woord wij geloven. We maken moeilijke tijden mee, maar we weten ons gedragen door onze hemelse Moeder en haar Verrezen Zoon. In mei zullen we het hoogfeest vieren van Ons-Heer-Hemelvaart. Tien dagen later vieren we dan weer de hoogdag van Pinksteren. Daartussen gedenken we het moment waarbij de apostelen, begeleid

door de heilige Maagd, de Heilige Geest verwachten als ware het een geestelijke retraite die ze konden beleven alvorens uitgestuurd te worden in de wereld om het Evangelie te verkondigen. Binnen de Kerk is dit ook net de missie van Radio Maria. Onder de begeleiding van de heilige Maagd Maria, die vol is van de Heilige Geest, laten we ons vervullen door diezelfde Geest opdat ook ons land de vertroostende openbaring van God zelf moge aanhoren, moge opnemen en moge beleven. Het Evangelie is namelijk geen dood woord dat alleen maar kennis verstrekt. Integendeel, het is een levend Woord dat zich in ons hart nestelt opdat men met hoop en geloof door het leven gaat. De heilige Maagd Maria is daarom een vrouw die bij uitstek een vrouw is van geloof. Toen ze haar jawoord schonk aan de Heer zodat ze de Moeder van Gods Woord zou worden, was dit niet een bevlieging, maar een weloverwogen daad van geloof. Dit is het geloof waartoe ook wij geroepen zijn en dat de naam draagt: vast geloof. Sommigen be-

schouwen het foutief als een vorm van naïviteit. De heilige Maagd Maria kan echter moeilijk naïef genoemd worden. Niemand weet vanwaar wij komen en waarnaar wij gaan, behalve zij die een vast geloof hebben. Deze twee grote vragen zijn aanwezig – min of meer bewust – bij elke mens. Sommigen denken dat men uit toeval ontstaan is, en dat men nergens naartoe gaat. Anderen weten het niet. Een gelovige daarentegen weet het wel. Niet dat zij daarom groter of beter is, maar eigenlijk eerder kleiner, en nederiger. Een gelovige gelooft in iemand die hem of haar overstijgt, en stelt zich daarom klein op. De heilige Maagd Maria kon met heel haar hart verkondigen dat ze de nederige dienaar was van de Heer, net omdat de Heer neerzag op haar kleinheid. Dit echter maakt haar groot, waardoor ze de Moeder werd van het Woord van God dat een zo hoopvolle, liefdevolle boodschap voor de gehele mensheid had voorbereid, opdat we nooit meer op een naïeve manier zouden denken dat we toch wel groter zouden zijn dan Degene die ons heeft geschapen, heeft voortgebracht en in beweging houdt.

De Heilige Geest geeft ons de kracht om in dat geloof stand te houden. Hij is een leermeester met wijsheid. Niemand is naïef die zich laat leiden door een wijs iemand. Welnu, deze Wijsheid werd ons gegeven tijdens het doopsel en het vormsel en stelt ons in staat om bewust te worden van Gods grootheid, en onze kleinheid, waardoor het leven zin krijgt in elke vorm dat het ons gegeven wordt. In ziekte, droefheid, miserie, lijden... zoals ook in goede gezondheid, vreugde, geluk en rust... de Heer is met ons – zoals Hij eens beloofde – tot het einde der tijden. Wie vasthoudt aan dat geloof zal leven in eeuwigheid. Moge deze maand mei ons inspireren door de gave van de Heilige Geest opdat wij allen zoals de heilige Maagd Maria zouden kunnen antwoorden aan de Heer: zie de kleine dienaar, mij geschiede naar uw Woord.

Zeer genegen in Jezus en Maria,

Pr. Karlo Tyberghien
Directeur Radio Maria

Oplossing kruiswoordraadsel APRIL

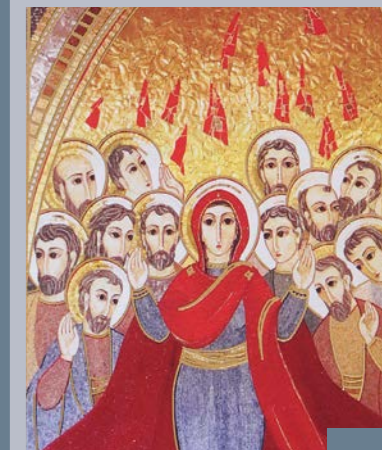
P	A	S	E	N		V	E	R	R	E	Z	E	N	E
A		I		E		A		E		O		P		T
L	A	M	G	O	D	S		C	E	L	C	I	U	S
M		O				A				U		L		E
T	U	N	E	R		L	U	C	A	S		O	P	N
A		I		A				R					O	
K	O	E		T	I	A	R	A		B	E	G	I	J
J				E		M		W		R				E
E	I	F	E	L		P	A	L	L	A			T	I
		O				U				A		U		O
V	I	S		M	E	L	I	G		K	W	I	N	T
A		S		A				L				N		I
D	R	I	F	T	E	N		A	N	A	N	I	A	S
E		E		I		E		N		B	E		E	M
R	E	L	I	G	I	E	U	S		T	A	R	W	E

LITURGISCHE KALENDER MEI

- 1 H. Jozef, arbeider
- 2 H. Athanasius, b. en krkl.
- 5 **VIERDE PAASZONDAG**
HH. Filippus en Jacobus, apostelen
- 10 **VIJFDE PAASZONDAG**
H. Damiaan de Veuster
- 12 H. Pancratius, mrt.
- 13 O.-L.-Vrouw van Fatima
- 14 H. Mattias, apostel
- 17 **ZESDE PAASZONDAG**
- 18 H. Johannes I, paus en mrt.
- 20 H. Bernardinus van Siëna
- 21 **HEMELVAART VAN DE HEER**
- 22 H. Rita van Cascia, klg
- 24 **ZEVENDE PAASZONDAG**
- 25 H. Beda de Eerbiedwaardige, pr. en krkl.
- 26 H. Philippus Neri, pr.
- 27 H. Augustinus van Canterbury, bisschop
- 29 H. Paulus VI, paus
- 31 **PINKSTEREN**

IN CHRISTUS VINDT ONZE ROEPING TOT HET HUWELIJK HAAR VOLHEID

Foto: Jude Beck (Unsplash)

CATECHESE OVER DE GEBODEN

Paus Franciscus begon op 13 juni 2018 tijdens de algemene audiëntie op het Sint-Pietersplein met een reeks catecheses over de geboden. We geven u in dit en de komende nummers telkens een vertaling van één of meerdere catecheses.

De paus spreekt in deze catecheses niet alleen over de tien geboden maar ook over de nieuwe wet van Christus.

Dierbare broeders en zusters goe-dendag!

Vandaag wil ik de catechese over het zesde gebod - "Geen echtbreuk plegen" - vervolledigen door stil te staan bij het feit dat de trouwe liefde van Christus het licht is om de schoonheid van het menselijk gevoelsleven te beleven. Immers, ons gevoelsleven is een roeping tot liefde die zich vertaalt in trouw, ontvankelijkheid en barmhartigheid. Dat is heel belangrijk. Hoe wordt liefde zichtbaar? Door trouw, ontvankelijkheid en barmhartigheid.

We mogen natuurlijk niet vergeten dat dit gebod uitdrukkelijk gaat over de huwelijkstrouw. Het is dus aangewezen dieper na te denken over zijn echtelijke betekenis. De lezing uit de brief van de heilige Paulus is revolutionair! Vanuit de antropologie van die tijd zeggen dat de man zijn vrouw moet liefhebben zoals Christus de Kerk bemint, dat is een revolutie! Wellicht is dit het meest revolutionaire dat

in die tijd over het huwelijk werd gezegd. Altijd in het perspectief van de liefde. We kunnen ons de vraag stellen: voor wie is dit gebod van de trouw bedoeld? Alleen voor de gehuwden? Eigenlijk is dit gebod voor allen. Het is een vaderlijk woord van God, gericht tot elke man en vrouw.

De weg van de menselijke groei is het parcours van de liefde zelf, dat gaat van zorg ontvangen naar de vaardigheid om zorg te bieden; van het leven ontvangen naar de vaardigheid om leven te schenken.

We moeten ons herinneren dat de weg van de menselijke groei het parcours van de liefde zelf is dat gaat van zorg ontvangen naar de vaardigheid om zorg te bieden; van het leven ontvangen naar de vaardigheid om leven te schenken. Volwassen mannen en vrouwen

worden wil zeggen: er toe komen een echtelijke en ouderlijke houding te beleven die zich uit door in verschillende levensomstandigheden de vaardigheid te ontwikkelen om de last van een ander op zich te nemen en hem/haar te beminnen zonder dubbelzinnigheid. Het gaat dus om een omvattende houding van de persoon die in staat is de werkelijkheid te aanvaarden en met anderen tot een diepe relatie te komen.

Wie is dus de overspelige, de on-tuchtige, de ontrouwe? Dat is een onvolwassen persoon die zich vastklampt aan het eigen leven en elke situatie benadert in functie van eigen welzijn en eigen voldoening. Dus, om te trouwen volstaat het niet een huwelijk te sluiten! Het komt erop aan een weg af te leggen van het ik naar het wij, van alleen denken naar met twee denken, van alleen leven naar leven met twee. Dat is een hele weg, een mooie weg. Wanneer we ertoe komen los te raken van het eigen ik, dan krijgt elke daad een echtelijk karakter. Dan werken we, spreken we, beslissen we, ontmoeten we anderen vanuit een houding van ontvankelijkheid en offerbereidheid.

Elke christelijke roeping - we ver-ruimen nu het perspectief - is in die zin echtelijk. Het priesterschap is zo omdat het de roeping is, in Christus en in de Kerk, de gemeenschap te dienen met alle gevoel, concrete zorg en wijsheid die de Heer schenkt. De Kerk heeft geen baat bij aspiranten voor de pries-terrol - neen, zij dienen tot niets, het is beter dat ze thuisblijven - wel zijn mannen nodig van wie de Heilige Geest het hart beroert met een liefde zonder voorbehoud voor de bruid van Christus. Door het priesterschap bemint men het

volk van God met de vaderliefde, de tederheid en de kracht van een bruidegom en vader. Op dezelfde wijze beleeft men de gewijde maagdelijkheid in Christus met trouw en vreugde als een bruidsrelatie, vruchtbaar in moederliefde en vaderliefde.

Elke christelijke roeping is echtelijk, omdat zij de vrucht is van de liefdesband waarin wij allen zijn herboren, de liefdesband met Christus.

Ik herhaal het: elke christelijke roeping is echtelijk, omdat zij de vrucht is van de liefdesband waarin wij allen zijn herboren, de liefdesband met Christus, zoals de lezing uit Sint Paulus ons aan het begin in herinnering heeft gebracht. Vanuit zijn trouw, vanuit zijn tederheid, vanuit zijn edelmoedigheid kijken we vol geloof naar het huwelijk en naar elke roeping en verstaan we de volle betekenis van de seksualiteit.

Elk menselijk schepsel, in zijn on-verbreekbare eenheid van geest en lichaam en in zijn mannelijke en vrouwelijke polariteit, is zeer goed en bestemd om lief te hebben en bemind te worden. Het menselijk lichaam is geen genotsmiddel, maar de vindplaats van onze roeping tot liefde. In de waarachtige liefde is geen ruimte voor ontucht en oppervlakkigheid. Mannen en vrouwen verdienen meer dan dit! Als besluit: het gebod "Geen echtbreuk plegen" richt ons, ook al is het negatief verwoord, op onze oorspronkelijk roeping tot volle en trouwe echtelijke liefde die Jezus Christus ons heeft geopenbaard en geschonken.

1-2 mei

H. Jozef, arbeider
door E.H. Dirk Van der Linden

4-5 mei

Sociale Leer van de Kerk
door E.H. Pierre François

7-19 mei

Het Magnificat
door pater Jan Meeuws

22-23 mei

Rol van vrouwen
in de Kerk
door Diane Kets

25-26 mei

Maria, Stella Maris
door E.H. Dirk Van der Linden

28-30 mei

Ik geloof in de H. Geest
door E.H. Pierre François

DE HEILIGE PIERRE CHANEL

DEEL 2

Foto's: Christian Neumüller (flickr)

Joris Abts

Wallis en Futuna is een gebied in de Stille Zuidzee, bestaande uit twee eilandengroepen. Vrijwel de gehele bevolking is katholiek sinds de tweede helft van de 19de eeuw, hoewel de archipel moeilijk te bereiken is en door een gordel van riffen wordt beschermd. Het klimaat is tropisch, de gemiddelde temperatuur op Wallis is 27 °C. De kerstening van deze afgelegen eilanden is te danken aan het martelaarschap van de Franse missionaris Pierre Chanel, een heilige die op 28 april, de dag van zijn martelaarschap, gevierd wordt.

In het jaar 1831 was Pierre Chanel ingetreden in de nog maar pas opgerichte congregatie van Maria, de Maristen. Hij hoopte door de gelofte van zuiverheid, armoede en gehoorzaamheid zich voor te bereiden om uitgezonden te worden als missionaris. Zijn geduld werd echter nog op de proef gesteld. Hij wordt eerst leraar op het kleinseminarie van Belley. Pas vijf jaar later krijgt hij de kans om uitgezonden te worden naar Oceanië. Paus Gregorius XVI had de jonge congregatie opgeroepen zich te wijden aan de missionering van de eilanden van West-Oceanië. Zo scheept hij op 24 december 1836 met enkele medebroeders in, aan boord van de 'Delphine', voor een levensgevaarlijke tocht die hen via Valparaiso in Chili eerst naar de Gambier eilanden brengt in de Stille Zuidzee. Daar was reeds een bloeiende katholieke missie dankzij het missioneringswerk van de congregatie van de Heilige Harten, de Picpussen. Onze Vlaamse pater Damiaan zal dertig jaar later door deze zelfde congregatie uitgestuurd worden naar de Hawaïaanse eilanden, in het Noordelijke deel van de Grote Oceaan. Pater Chanel bidt dat het wonder

zich mag verderzetten in de eilanden die hen zullen worden toevertrouwd. Vandaar gaat de tocht verder. Op 1 november 1837 gaan de missionarissen aan land op het eiland Wallis waar pater Pierre Bataillon samen met een broeder zich vestigen om de eerste missie te stichten van West-Oceanië. De Franse pater zal erin slagen de belangrijkste leiders van het eiland voor Christus te winnen. Reeds enkele jaren later, in 1840, is het gehele eiland katholiek.

Begin van de missie op Futuna

Op 11 november stichten pater Chanel en broeder Marie Nizier de tweede missie, op het eiland Futuna. Toen pater Chanel op de boot stapte die hem naar het eiland zou brengen, had hij alles achtergelaten: familie, medebroeders, bezittingen, alles. Met lege handen komt hij op het eiland aan. Niets anders heeft hij aan de eilandbewoners aan te bieden, dan zichzelf, zijn priesterschap en de sacramenten. Zijn overtuiging dat de genade van het doopsel een geschenk van onschatbare waarde is, hadden hem ertoe gebracht zijn eigen leven op het spel te zetten

en Gods roepstem te volgen om het evangelie tot aan het uiteinde van de wereld te brengen. Na een bezoek aan koning Niouliki krijgen ze de toestemming zich op het eiland te vestigen. Mgr. Pompallier zet zijn reis voort, samen met pater Louis Catherin Servant et broeder Michel-Antoine Colombon, tot in Nieuw-Zeeland.

De missie van pater Chanel omvat twee eilanden, Futuna en Alofi, die van elkaar zijn gescheiden door een kleine zeearm. Futuna, het grootste, strekt zich uit over 46 km². Het landschap bestaat uit diepe dalen en hoge bergen. Het eiland is ontstaan uit een vulkaan en het wordt nog vaak opgeschrikt door aardbevingen. De kleding van de eilandbewoners bestaat uit gevlochten bladeren. De hoofdharen van de meisjes worden kortgeknipt bij de huwelijksplechtigheid. De mannen laten hun haren groeien. Zowel mannen als vrouwen hebben tatoeages. Bij de vrouwen blijven ze beperkt tot de armen. Ze houden ervan hun gezicht te beschilderen met houtskool en met het sap van bepaalde wortels. Verder sieren ze zich met bloemen, haaiantanden en schelpen. De mensen van het eiland Futuna zijn zeer gastvrij en zachtmoedig van aard. Toch werd het eiland ook geplaagd door het gruwelijke gebruik van het kannibalisme en door stammetwisten, waardoor de bevolking van het eiland erg was uitgedund. In 1837 telt haar bevolking niet meer dan duizend zielen. Koning Niouliki had door zware sancties het kannibalisme kunnen inperken. Maar nog veel te vaak werden kinderen na een echtscheiding door hun ouders gedood. Het eiland is verdeeld in twee koninkrijken, die bijna voortdurend in oorlog zijn. De Futuniërs geloven in het bestaan van goden, allemaal kwaadwillende geesten, aan wie ze alle ziektes, plagen en vooral de dood toeschrijven. Hun bijgeloof brengt hen ertoe offergaven te brengen naar de huizen van de personen die een afgodsbeeld bezitten om zo deze goden te sussen. Aangezien

de godheid vooral in verband wordt gebracht met ziekte en dood is hun godsdienstbeleving vooral ingegeven door vrees*. Vaak worden ze zo het slachtoffer van personen die uit hun bijgeloof voordeel willen halen.

Ze geloven in de onsterfelijkheid van

Zijn overtuiging dat de genade van het doopsel een geschenk van onschatbare waarde is hadden hem ertoe gebracht zijn eigen leven op het spel te zetten en Gods roepstem te volgen om het evangelie tot aan het uiteinde van de wereld te brengen.

de ziel. Na de dood wacht eeuwige straf of beloning. Om gelukkig te zijn in het hiernamaals moest men de goden eren, de chefs gehoorzamen, huwen en vooral zijn bloed vergieten op het slagveld. Ze stellen zich de hemel voor als een land van overvloed. In het midden van dat land staat er een enorme boom waarvan de bladeren voorzien in alles wat men nodig heeft. Door zich te baden in het meer Vailola krijgt men er telkens opnieuw zijn schoonheid en jeugd terug.

Niouliki, koning van de partij van de Overwinnaars, had de missionarissen toegestaan zich op het eiland te vestigen om er de taal te leren. Hij had ook beloofd te zorgen voor hun onderhoud en laat hen in de beginperiode wonen in zijn eigen huis. Hij hoopte dat de aanwezigheid van de missionarissen voor hem voordeel zou brengen. Pater Chanel begint met het eiland toe te wijden aan Onze-Lieve-Vrouw. In het begin draagt hij de Mis in het geheim op. Zijn eerste zorg is de gezinnen bezoeken, de taal en de zeden van het land bestuderen, in de hoop weldra in staat te zijn het eiland te evangeliseren. Eerst moeten beide missionarissen wennen aan de gewoonten van de eilandbewoners. In kleermakerszit op de grond zitten, slapen op een dun matje, in een hoek

*R.P. Nicolet, *Vie du Bienheureux Pierre-Louis-Marie Chanel*, Paris, 1883, p. 183.

VASTENACTIE

Graag willen we al onze weldoeners uitdrukkelijk danken voor de steun tijdens de vastenactie. Dank u om het mogelijk te maken dat Radio Maria haar zending in ons land blijft vervullen.

MARIATHON

De Mariathon die gepland was tijdens de maand mei wordt omwille van de coronamaatregelen geannuleerd op wereldschaal, en uitgesteld. Tijdens onze Mariathon van de maand november zullen we ook hulp vragen voor een project van de wereldfamilie. Gelieve ons ondanks alles niet te vergeten. Dank voor uw steun en gebed.

OPEN BEDRIJVENDAG

Op 4 oktober, tijdens de openbedrijvendag, zet Radio Maria haar deuren wagenwijd open. Op die dag is iedereen welkom om de studio's te bezoeken en ter plaatse de geschiedenis en de werking te ontdekken.

van het huis van de koning. Ze moesten het stellen met slechts één enkele maaltijd per dag. Omdat het voedsel dat men hen bezorgde vaak weinig voedzaam was, overwon pater Chanel zijn afkeer om rauwe visjes en wormen te eten zoals op het eiland gebruikelijk was.

Voor Kerst nodigt hij koning Niouliki en enkele naaste medewerkers uit voor de Nachtmis. Hij heeft het kleine altaar zo goed mogelijk versierd en enkele kaarsjes aangestoken. De koning en zijn medewerkers zijn onder de indruk. De volgende dag komt men van verschillende delen van het eiland om te zien hoe de pater de Mis opdraagt. Ze begrijpen er niets van, toch zijn ze misstillet. Het meest zijn ze onder de indruk van het kruisbeeld. Het zien van het kruisbeeld roept bij de talrijke bezoekers die pater Chanel aflegt telkens veel vragen op. De missionaris maakt er gebruik van om het Evangelie uit te dragen. Hij legt hen uit hoe God door zijn Zoon uit te leveren voor onze zonden zijn Oneindige Liefde toont. Pater Chanel doorkruist het eiland, biddend, met de rozenkrans in zijn hand. Dat is het beeld dat de eilandbewoners van hem zullen behouden na zijn marteldood. Maar ook zijn opgewektheid, zijn bescheidenheid en zijn goedheid blijven bij iedereen in het geheugen gegrift. Altijd is hij bereid te hulp te komen. Hij bezoekt de zieken, neemt iets mee dat hen plezier doet of verzorgt hen, maar hij aanvaardt nooit dat ze hem hiervoor geschenken geven. Allen verlangen naar de hemel waardoor ze maar heel zelden weigeren het doopsel te ontvangen als ze stervende zijn. Maar voor echte bekeringen is de tijd nog niet rijp.

“Onze goden zouden ons opeten!”

In januari 1838 laaien de onenigheden van voorheen tussen de twee partijen op het eiland weer op en leiden tot een staat van oorlog die meerdere weken duurt. Pater Chanel bezoekt de twee koningen van het eiland, met bemiddeling van een Engelsman die op het eiland woont, om de partijen met elkaar te verzoenen. Men besluit voorlopig voor vrede te kiezen. Maanden gaan voorbij waarin de oorlogsdreiging blijft hangen. Een cycloon verwoest vrijwel alle woningen en plantages van het eiland waarna de bevolking bedreigd wordt met hongersnood. De vijandigheden tussen de twee groepen leiden uiteindelijk tot een gruwelijk gevecht met een veertigtal doden en vele gewonden als gevolg. Koning Niouliki, die ook zelf gewond geraakt is, laat pater Chanel roepen om zich te ontfermen over de gewonden. De eerste zorg van de missionaris is hun eeuwige heil. Hij dient aan verschillende gewonden het doopsel toe en treurt als hij te laat komt bij een stervende.

De missionaris doet zijn uiterste best koning Niouliki te bekeren, maar hij ziet de banden die hem tegenhouden. Om zijn gezag te handhaven laat de koning de mensen geloven dat de voornaamste godheid van het eiland in hem woont. De hoofden vrezen eveneens hun gezag te verliezen. Ze vrezen ook dat indien het eiland zich bekeert, de geschenken die het volk hun aanbiedt om de goden goedgezind te houden zullen verdwijnen.

Toch wint Pater Chanel geleidelijk het vertrouwen van een paar jongeren, en overtuigt hen van de onjuistheid van hun bijgelovige overtuigingen. De vrees voor hun goden en voor de koning blijft een struikelblok: “Als wij

(vervolg op p. 13)

Vrijwilliger in de kijker

E.H. Chris Butaye

Radio Maria Vlaanderen kan beroep doen op heel wat vrijwilligers. Daaronder ook een aantal priesters. Eén van die priesters is Chris Butaye. We laten hem aan het woord.

Ik heb het geluk gehad te mogen opgroeien in een goed katholiek gezin van 5 kinderen waarin ik een onbezorgde jeugd had. Van een roeping tot het priesterschap was er toen echter nog geen sprake. Het is pas na universitaire studies en 4 jaar werkervaring dat het me duidelijk werd dat God iets anders van me verwachtte: priester worden in dienst van zijn Heilige Kerk.

Na mijn wijding in 2007 werd ik tot kapelaan benoemd in het Maria-verschijningsoord van Beauraing. Wat een genade voor mij! Maria heeft zeker een rol gespeeld in het verdiepen van mijn geloof en het ontluiken van mijn priesterroeping, en nu kon ik iets terugdoen: in

(vervolg p. 12)

Helpt u Radio Maria in haar missie het evangelie van Jezus

Christus te verkondigen in heel ons land?

Aarzel niet ons te steunen.

RADIO MARIA

BE49 7333 7333 7771

Luister naar via de digitale radio via **telenet** kanaal 912 of online op www.radiomaria.be

06:00	Meditatie (Pater Jan Bots)
06:30	Lezingendienst
07:00	Angelus
07:02	Rozenkrans
07:30	Muziek (maandag tot vrijdag) - Bijbellezing (zaterdag & zondag)
07:45	De ochtend bij Radio Maria (behalve op zaterdag en zondag)
08:30	Lauden
09:00	H. Mis op zondag om 10u voorafgegaan door 'De rots in de branding': 8u50
09:50	Catechismus

10:30		
	Maandag	De Kerk leeft (Nele Uytterhoeven)
	Dinsdag	Radio Maria telefoneert (Nele Uytterhoeven)
	Woensdag	Radio Vaticaan Live (Kevin Colle) - aansluitend na de H. Mis
	Donderdag	De rots in de branding (Jos Decock)
	Vrijdag	Herhaling van donderdag 20u
	Zaterdag	Nonkel Pater achterna

11:30	Het Woord spreekt: lezing en bezinning van de H. Schrift
12:00	Angelus
12:05	Middaggebed
12:15	Rozenkrans
12:40	Het heiligenverhaal van de dag

13:00		
	Maandag	Gebedsgroep Biddende Moeders
	Dinsdag	1e: In gesprek met een religieuze 2e: De Leeswijzer (Kevin Colle) 3e: Kerk in nood 4e: Op bedevaart met Maria (Jos Decock)
	Woensdag	1e en 3e: Kathovisie (Marianne Hubin) 2e en 4e: De wereld van Radio Maria (Nele Uytterhoeven)
	Donderdag	Klassiekuur (Marc en Marie-Christine Van Hoorick)
	Vrijdag	Kruisweg (aansluitende programmatie: zie vrijdag 14u15)
	Zaterdag	Herhaling van maandag 18u15
	Zondag	Herhaling van dinsdag 18u15

14:15		
	Maandag	Muziek
	Dinsdag	Muziek
	Woensdag	Muziek
	Donderdag	1e en 3e: De Kerkvaders (Nele Uytterhoeven) 2e en 4e: Het archief (Kevin Colle)
	Vrijdag	Om 13u45 Langs de blauwe Donau

15:00	Uur van de Goddelijke Barmhartigheid
16:10	Lezingen uit Lezingendienst
16:30	Meditatie* (Pater Jan Bots)
17:00	Vespers

17:30		
	Maandag	Radio Vaticaan (Kevin Colle)
	Dinsdag	Radio Vaticaan*
	Woensdag	Nonkel Pater achterna
	Donderdag	Radio Vaticaan (Kevin Colle)
	Vrijdag	De week van Radio Maria (Nele Uytterhoeven)
	Zaterdag	Radio Vaticaan*
	Zondag	De week van Radio Maria* (Nele Uytterhoeven)

18:00 Angelus		
----------------------	--	--

18:15		
	Maandag	1e en 3e: Radio Maria op bezoek 2e en 4e: Muziek (binnenkort nieuw programma)
	Dinsdag	1e en 3e: Het inzicht (Marleen Caers) 2e en 4e: Missio werkt (Missio)
	Woensdag	De Kerk leeft* (18u30)
	Donderdag	Herhaling van dinsdag 13u
	Vrijdag	Klassiekuur*
	Zaterdag	Herhaling van woensdag 13u
	Zondag	Herhaling van donderdag 20u

19:30 Rozenkrans		
-------------------------	--	--

20:00		
	Maandag	De rots in de branding*
	Dinsdag	De Kerk leeft*
	Woensdag	Gebed met Sant'Egidio
	Donderdag	1e en 3e: Religieuze Poëzie (E.H. Dirk Van der Linden) 2e en 4e: Rijkdom van het geloof (Diane Kets)
	Vrijdag	Radio Maria telefoneert* (Nele Uytterhoeven)
	Zaterdag	Langs de blauwe Donau*
	Zondag	Klassiekuur*

21:00	(Behalve op zondag)
	Het heiligenverhaal van de dag, gevolgd door 'Het Woord Spreekt' *
21:30	Completen
21:45	Heiligen getuigen
22:35	Catechismus* (maandag tot zaterdag)
	Zondag: De kerkvaders (1ste, 3de en 5de week) - Het archief (2de en 4de week)
23:30	Rozenkrans

Tussen middernacht en 6u 's morgens hebben er herhalingen van de verschillende programma's plaats.

(vervolg van p. 9)

haar dienst mocht ik bedevaarders tot bij Jezus brengen. Een aantal jaren later werd ik ook pastoor benoemd in Durbuy.

Als kapelaan van Beauraing kwam ik ook in contact met Radio Maria: er werd mij gevraagd of ik niet over de verschijningen in Beauraing wilde spreken. Het is het begin geweest van een heel aantal andere bijdragen die ik voor Radio Maria mocht brengen. Over Maria en de verschijningen in het algemeen. En ook over bepaalde thema's uit de catechismus. De laatste jaren lukt het me niet meer om nog conferenties aan te brengen, o.a. door tijdsgebrek, maar ik ben er wel graag bij op de jaarlijkse afspraak in december ter gelegenheid van de verjaardagsviering. Want ik ben Radio Maria echt wel heel gene-

gen. In Wallonië kon ik Radio Maria niet ontvangen via de radio. Daar is verandering in gekomen nu ik sinds september 2019 pastoor geworden ben in Ternat. Het valt mij op dat mensen mij hier regelmatig zeggen dat ze me kennen van Radio Maria of mij recent hebben horen spreken. Dat gaat dan meestal over heruitzendingen van conferenties. Het geeft aan dat een vrij breed publiek in onze geloofsge-meenschappen Radio Maria kent en ernaar luistert. Radio Maria is een zegen voor de gelovigen in Vlaanderen! In het Franstalige deel van België is de katholieke televisiezender KTO het kanaal bij uitstek om mensen te voeden in hun geloof en aan evangelisatie te doen. In Vlaanderen vervult Radio Maria deze rol. En soms op een heel onverwachte manier. Ik herinner me zo dat Kevin, medewerker van Radio Maria, tot zijn grote verbazing mij hoorde spreken over een catechismusonderwerp in het station van Leuven. Blijkbaar liet men daar (eventjes) Radio Maria door de luidsprekers knallen!

Radio Maria verzorgt een brede waaier aan berichtgeving: zo kennen sommige luisteraars mij ook als de fietsende priester, die al een aantal keer heeft deelgenomen aan het Frans nationaal kampioenschap wielrennen voor priesters, diakens en religieuzen dat elk jaar georganiseerd wordt rond de 1ste mei. Dit jaar werden we verwacht in de Ardèche, maar door het coronavirus is deze afspraak verplaatst naar 2021.

LUISTERAARS AAN HET WOORD

In deze barre moeilijke tijd wil ik jullie graag een hart onder de riem steken met een oprecht woord van ERKENTELIJKHEID voor jullie zinvolle, dagdagelijkse programmatie die ons vele kansen biedt tot geloofsverdieping. Chapeau voor jullie grote inzet, beoefend met hartelijkheid die met de radiogolven mee onze huiskamers binnenkomt.

Frieda

Radio Maria is een zegen voor me, zodat ik mijn pad verder kan vervolgen en alert blijf, dat mijn hart open blijft en zich niet terug sluit en versteent.

Jelle

*Met pijn in het hart verneem ik dat wij ook de eucharistievieringen in de Goede Week en Pasen niet kunnen meevieren. Wat mis ik dat alles. Maar daar gaat het nu niet om. Ondanks alles vind ik deze tijd een gezegende tijd, een tijd van GENADE voor alle gedoopten en alle mensen. Wat een KANS. (...)
Wat is Radio Maria momenteel een groot juweel.
Dank van harte! Dank, dank, dank.*

Gerda

christenen zouden worden, zo zeggen ze, zouden onze goden ons opeten". Het schijnbaar geringe succes is voor pater Chanel een grote beproeving.

"Heel goed!"

Voor het heil van deze eilandbewoners had Pierre Chanel alles achtergelaten en een levensgevaarlijke tocht over de oceanen ondernomen. Op het eiland aangekomen had hij alles geprobeerd, wat er in zijn macht lag, om het geloof ingang te laten vinden. Hij vertrouwt volledig op de voorspraak van Maria om de harten te winnen van deze mensen die door hun leiders werden bedrogen. Zijn leven wordt nog meer offergave aan God, zeker nu hij voelt dat zijn aanwezigheid een doorn in het oog wordt van koning Niouliki, die hem, hoewel niet openlijk, op allerlei manieren probeert tegen te werken. De koning geeft zijn handlangers de opdracht de missionarissen te bestelen of hun oogst te vernielen, zodat ze maar heel moeilijk kunnen overleven. "Het geloof krijgt een plek op het eiland, ook als ik mijn leven moet verliezen. Want het is niet het werk van een mens, maar van God." Zo schrijft pater Chanel in zijn dagboek.

Koning Niouliki zag met lede ogen aan hoe Chanel steeds meer invloed kreeg onder de jongeren op 'zijn' eiland. Een paar jongeren bereiden zich voor op het doopsel. Meer en meer mensen komen hem opzoeken in zijn huis. Toen de oudste zoon van de koning, Meïtala, zich bekeerde tot het christelijk geloof en door pater Chanel werd gedoopt, was de maat vol. De koning geeft de oudsten de opdracht de 'man Gods' te vermoorden: "dat de priester mag omkomen en zijn godsdienst met hem mag verdwijnen".

Het bloed van de martelaren is het zaad van de Kerk

Op 28 april 1841 komt Musumusu, de schoonzoon van de koning, met enkele handlangers naar het huis van pater Chanel en vroeg hem om een wonde te verzorgen.

In alle vroegte hadden ze de huizen van de doopleerlingen geplunderd en hen gewelddadig geslagen om hen van hun geloof af te brengen. Daarbij had Musumusu zich gekwetst en nu gebruikte hij deze smoes om met de missionaris mee naar binnen te gaan. Binnengekomen duwen de samenzweerders hem hardhandig tegen de grond en slaan hem met zijn eigen stok die hij hen had gegeven om de gewonde te ondersteunen. Pierre Chanel gaf geen kreet, hij zei enkel: "Het is goed", en bidt terwijl de woestelingen alles stelen wat ze kunnen vinden. Musumusu die ziet dat zijn mannen er slechts met de buit vandoor willen gaan, voltrekt de moord eigenhandig door een klap van de bijl op de schedel van de missionaris. Op datzelfde moment betreft de hemel en hoort men een geweldige donderslag; vervolgens trekt de duisternis snel op. Dit wonderlijk verschijnsel jaagt de moordenaars en de dorpingen hevige schrik aan. Erg onder de indruk laten ze hun buit achter en vluchten weg. Na de moord proberen de koning en zijn handlangers de doopleerlingen angst aan te jagen door triomfantelijk uit te roepen dat de 'nieuwe godsdienst' dood is. Kort daarop echter sterft de koning een afschuwelijke dood, die door iedereen wordt beschouwd als een straf van God. Het tij is gekeerd. De doopleerlingen getuigen openlijk over hun geloof tegenover hun dorpsgenoten. Meïtala, de zoon van koning Niouliki neemt hierbij het voortouw. Men laat weten dat men graag nieuwe missionarissen wil ontvangen op het eiland. Een jaar later, wanneer Mgr. Pompallier de nieuwe missionarissen komt afzetten, is het merendeel van het eiland bekeerd. Musumusu en de overige moordenaars tonen diep berouw over hun misdaad, bekeren zich en ontvangen het doopsel. Pater Chanel heeft door zijn martelaarschap op wonderlijke wijze bewerkt wat tijdens zijn leven onmogelijk was gebleken. In het jaar 220 liet Tertullianus reeds de woorden na: "Het bloed van de martelaren is het zaad van de Kerk."

Dagelijkse Eucharistieviering om 09:00 (zondag om 10:00)

Tijdens de coronamaatregelen: extra eucharistie op zaterdag en zondag om 18u15.

Angelus

07:00
12:00
18:00
24:00

Getijdengebed

06:30 Lezingendienst
08:30 Laudan
12:05 Middagebed
17:00 Vespers
21:30 Dagsluiting

Rozenkrans

07:05
12:15
19:30
23:30

Dagelijks 'Uur van de Goddelijke Barmhartigheid' om 15:00

De spiritualiteit van de H. Johanna van Frankrijk DE VREUGDEN VAN MARIA

MARIAAL LEVEN

Als kind vroeg de heilige Johanna van Frankrijk, dochter van koning Lodewijk XI, aan de H. Maagd wat haar het meest kon behagen. De H. Maagd geeft haar de opdracht voor haar dood een kloosterorde te stichten die aan haar is toegewijd. In het jaar 1500 stichtte ze de 'Orde van de Allerheiligste Maagd Maria, totaal gericht op de navolging van Maria, zoals wij haar kennen uit het evangelie, door het beleven van de tien evangelische deugden van Maria, tot vreugde van God.

Maria navolgen tot vreugde van God is zoals Maria de weg gaan van de tien vreugden of de tien evangelische deugden. De heilige Johanna mediteerde dikwijls het evangelie en dan vooral de passages waar Maria in voorkomt. Samen met haar biechtvader, pater Gabriël-Maria stelt zij tien manieren van leven voor waardoor de vreugde van de heilige Maagd kan worden nagevolgd.

Gouden sleutel

Een gouden sleutel om de heilige Maagd Maria na te volgen, om te begrijpen wat de evangelieteksten, 'de Blijde Boodschap' ons over haar leren, is te kijken naar haar 'Onbevlekt Hart'. Het hart van Maria is geheel en al 'ontvankelijkheid'. Wanneer wij in het eerste hoofdstuk van de evangelist Lucas de engel tot Maria horen spreken: 'Verheug u, begenadigde, de Heer is met u', volgt daarop dadelijk de aankondiging van haar goddelijk moederschap. Het hart van de heilige Maagd is geheel onbevlekt, geheel ontvankelijk voor het Woord van God. Haar

Redactie wijze van leven is antwoord geven op Gods Woord. Het Woord van God wordt haar eigen woord wanneer ze antwoordt: "Zie de dienstmaagd van de Heer, mij geschiede naar Uw Woord". Waarop het Woord vlees werd in haar schoot. Dat is het top punt van liefde: zo ontvangen zoals het bedoeld is door te geven. Maria ontvangt de Boodschap zoals God het bedoeld heeft. Het is onvoorstelbaar groot wat er gebeurt op het moment van de 'aankondiging door de engel': Gods heilsplan wordt haar heilsplan.

Vreugde

De heilige Maagd Maria is Gods grootste wonder en Gods grootste vreugde. De grootsheid van het antwoord van Maria ligt in de wijze waarop ze antwoord geeft, nl. op de wijze waarop God het vraagt, met een onverdeeld, zuiver en ongeschonden hart. Een hart waarin de liefde brandt, een liefde die gevoed wordt door het geloof en de hoop, een liefde die gaat tot het uiterste, tot bij het kruis.

Ark van het Verbond

De 'Ark van het Verbond' was de heilige kist die tijdens de 'uittocht uit Egypte' door de Israëlieten werd megedragen. De Ark stond in eerste instantie in een verplaatsbare tent, de 'Tabernakel' genoemd. Het deel van de Tabernakel waar de Ark zich bevond werd het 'Allerheiligste' genoemd. Later werd de Ark geplaatst in het Allerheiligste van de Tempel te Jeruzalem. In de Ark van het Verbond werden drie zaken megedragen: de stenen tafelen met daarop gegrift het Woord van God, een kruik met manna dat de Israëlieten iedere morgen verzamelden in de woestijn en de staf van Aäron, die het symbool is van zijn priesterschap. Maria is de 'Ark van het Nieuwe Verbond'. In haar wordt het Woord van God door de overschaduw van de H. Geest een werkelijke persoon, Jezus. Jezus is het 'levende manna', God die zichzelf als voedsel geeft. Jezus is de Hogepriester in eeuwigheid. Het kind dat Maria draagt in haar schoot, Jezus Christus, is het levende Woord van God, het levende brood en de eeuwige hogepriester. Deze werkelijkheid overstijgt alles. Wat Maria voor ons betekent, zit vervat in haar moederschap: Maria draagt de Godmens.

Liefde

Het grootste kenmerk van Maria is haar liefde. En die liefde bestaat hierin dat God honderd procent gehoor krijgt.

Liefde is voor Maria:

- volmaakt ontvangen
- volmaakt geven
- liefdevol ontvangen
- liefdevol geven

Magnificat

Wat kleur geeft aan die liefde is haar nederigheid. God heeft neergezien

op de kleinheid van zijn dienstmaagd, zingt Maria in het Magnificat. Een heel concrete invulling van het antwoord van Maria krijgen we in het verhaal van het bezoek van Maria aan haar nicht Elisabeth. Er is geen mens op aarde die zoals Maria geheel en al ontvankelijk is geweest voor wat God haar heeft aangeboden. En wat ze van God heeft ontvangen, houdt ze niet voor haarzelf. "Zodra Elisabeth de groet van Maria hoorde, sprong het kind op in haar schoot. Elisabeth werd vervuld met de heilige Geest en riep met luide stem uit: 'Gij zijt gezegend onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van uw schoot.'" (Lc. 1, 41-42) Van zodra Maria een woord tot Elisabeth spreekt, bij de eerste begroeting, wordt Elisabeth vervuld van de H. Geest. Wat er hier gebeurt is wat de engel in de tempel heeft aangekondigd aan Zacharias, de man van Elisabeth: "Nog in de schoot van zijn moeder zal hij met de heilige Geest vervuld worden" (Lc. 1,15). Wat een heiliging door het woord van diegene die 'vol van genade' is, in wie de Heer woont door zijn Woord. Maria beantwoordt dit wondere gebeuren met een lofzang tot God. Ze ziet dat God, zoals aan haar zelf, ook aan Elisabeth een wonder heeft gedaan. Het Magnificat is een liefdeslied van Maria waarin ze God 'groot maakt'. De jubelzang van Maria vervult ons telkens weer met grote vreugde. De Kerk deelt iedere avond in die vreugde van Maria door het bidden van het Magnificat op het einde van het liturgisch avondgebed, de vespers.

Hoe we zoals Maria kunnen antwoord geven op het Woord van God is voor iedereen verschillend. Heel het leven van Maria is antwoord op de boodschap van de engel, op het Woord van God. Naarmate je Maria meer bemint, laat ze je delen in haar deugden.

Kom Heilige Geest, maak alles nieuw!

Voorzichtigheid

Zoals de narcis de voorbode is van de lente, is de voorzichtigheid de voorbode van alle andere deugden.

Voorzichtige Maria,

leer ons voorzichtigheid, uw beheersing en bescheidenheid in het spreken, uw omzichtigheid en wijsheid in het handelen, uw liefde en tact in het oordelen.

Zuiverheid

De lelie staat, omwille van haar glans en witte kleur symbool voor de zuiverheid.

Zuivere Maria,

maak ons vrij om met hart en ziel aan Jezus gehecht te zijn in een steeds hernieuwde trouw.

Nederigheid

Vanwege zijn geringe omvang staat het viooltje symbool voor de nederigheid.

Nederige Maria,

maak ons klein en nederig, leeg van alle eigenwaan en trouw, om geheel vol van God te zijn.

Geloof

Zoals de zonnebloem zich de hele dag richt naar de zon, richt het geloof ons steeds op God.

Gelovige Maria,

verlevendig ons geloof in Gods voortdurende aanwezigheid en trouw, een geloof dat vertrouwen wordt, ook in donkere uren.

God tot vreugde zijn: zoals Maria de weg van de tien vreugden volgen

De annunciaten, de religieuzen die de regel van de H. Johanna van Frankrijk hebben aangenomen, volgen de weg van de tien vreugden van Maria. De heilige Johanna noemt de tien evangelische deugden, nl zuiverheid, voorzichtigheid, nederigheid, geloof, godsvrucht, gehoorzaamheid, ar-

moede, geduld, naastenliefde en medelijden, ook de tien vreugden, want zo leven is totaal beantwoorden aan het verlangen van God en Hem tot vreugde zijn. Het zijn de vruchten van de H. Geest. Zij groeien in het hart van Maria en van al diegenen die zich -zoals zij- willen laten leiden door de H. Geest. Het zijn zoveel bloemen die opschieten vanuit de liefde voor God en de medemensen die leeft in ons hart, Ze zijn een geurige ruiker die we God aanbieden om Hem plezier te doen vanuit een fijngevoelige, belangeloze liefde.

Godsvrucht

Het vergeet-mij-nietje is een onopvallend bloempje dat symbool is van toegewijde liefde ondanks beproevingen en godsvrucht.

Godvruchtige Maria,

laat ons leven een gebed zijn zoals het uwe en ons gebed een dankend Magnificat. Maak van ons biddende mensen.

Armoede

De heidebloem die op eenzame en arme en dorre grond groeit en rijke schatten van honing voortbrengt staat symbool van de deugd van de armoede.

Arme Maria,

leer ons vooral onszelf loslaten, om ontvankelijk te worden voor de H. Geest, zodat het Woord van God, Jezus, in ons komt wonen.

Geduld

De korenbloem die steeds haar kleur behoudt en niet gemakkelijk verwelkt staat symbool voor het geduld.

Geduldige Maria,

geef ons uw rustige gelijkmoedigheid, uw geduld, uw vrede in alles wat het leven kan brengen.

Gehoorzaamheid

De fuchsia heeft een neerhangend hoofdje, rood als het bloed dat Jezus voor ons uit gehoorzaamheid vergoot.

Gehoorzame Maria,

leer ons onderscheiden wat Gods wil is en leer ons met blijheid elke taak aanvangen.

Liefde

De roos die met haar kleur en geur de andere bloemen overtreft, staat symbool van de liefde.

Liefdevolle Maria,

geef ons uw goedheid, maak ons zacht, welwillend, vredelievend en trouw in onze menselijke relaties, bekommerd om de nood van onze medemensen.

Medelijden

De passiebloem die op wonderse wijze de werktuigen van Jezus' lijden weergeeft, staat symbool voor het medelijden.

Medelijdende Maria,

leer ons het lijden en tegenspoed in ons leven vol liefde verdragen, één met uw Zoon Jezus voor het heil van onze wereld.

DE GEESTELIJKE COMMUNIE

Jezus is onze éénheid

E.H. Dirk Van der Linden

Wanneer wij de eucharistie volgen via Radio Maria of in deze uitzonderlijke tijd waarin het niet mogelijk is om samen eucharistie te vieren en de communie te ontvangen kunnen we wel de 'geestelijke communie' ontvangen. E.H. Van der Linden legt in dit artikel de betekenis ervan uit.

Jezus is onze eenheid. Deze vier woorden van de titel klinken overtuigend uit de mond van vader-abt. Bij de lauden en de vespers worden we uitgenodigd om eensgezind het 'Onze Vader' te bidden. Hoe waar is deze realiteit: 'Jezus is onze eenheid'. Want Jezus bindt ons aan zich, verbindt ons met de Vader en met elkaar. Jezus' Hartenwens is de duurzame gemeenschap tussen mensen. In het hogepriesterlijk gebed smeekt Hij tot viermaal: "Vader, mogen allen één zijn zoals Wij" (Joh.17). De Eucharistie doet niets anders dan omarmen en in die omarming alles verstrengelen en één maken. Wij worden het eens met onszelf, met de anderen, met de Vader, met de wereldkerk. Alles in de natuur streeft naar eenwording. De volkomen eenheid zullen wij beleven bij de Verrijzenis, dankzij de durende verbintenis met de Overwinnaar van de definitieve dood.

De nul is het symbool van de volledigheid. Filosofisch schrijven we: we zijn een volheid, ledig genoeg om vervuld te kunnen worden. Het is nodig

volkomen leeg te zijn om vol te worden. 'Volledig' is een basisbegrip en vat heel het geestelijk leven samen. Hoe klein en ledig dienen wij niet te worden opdat Jezus bij ons welkom zou zijn. Want Jezus wil Zichzelf zijn in ons, Hij wil in ons plaatsgrijpen. Hij wil ruimte vinden. Hij wil van ons een buitenverblijf maken. Hij zoekt geen tweede verblijf in de Ardennen of aan de kust. Hij kiest elke gelovige tot een tweede woonst.

Het Latijnse woordje 'communio' betekent vertaald: gemeenschap, gemeenschappelijk leven. Geestelijke communie is ons innig verbonden weten met de Eucharistische Jezus, aanwezig in alle dienstdoende tabernakels, in de Eucharistie die we meevolgen via de radio of televisie... Onze geestelijke communie wil zeggen dat we ons met hart en ziel thuis voelen bij de Vader en bij al zijn kinderen dankzij Jezus in ons. Jezus verblijft in ons, ook al zouden we nog maar één keer in ons leven te communie zijn geweest, Hij woont in ons. In het hemels Brood is Hij over onze

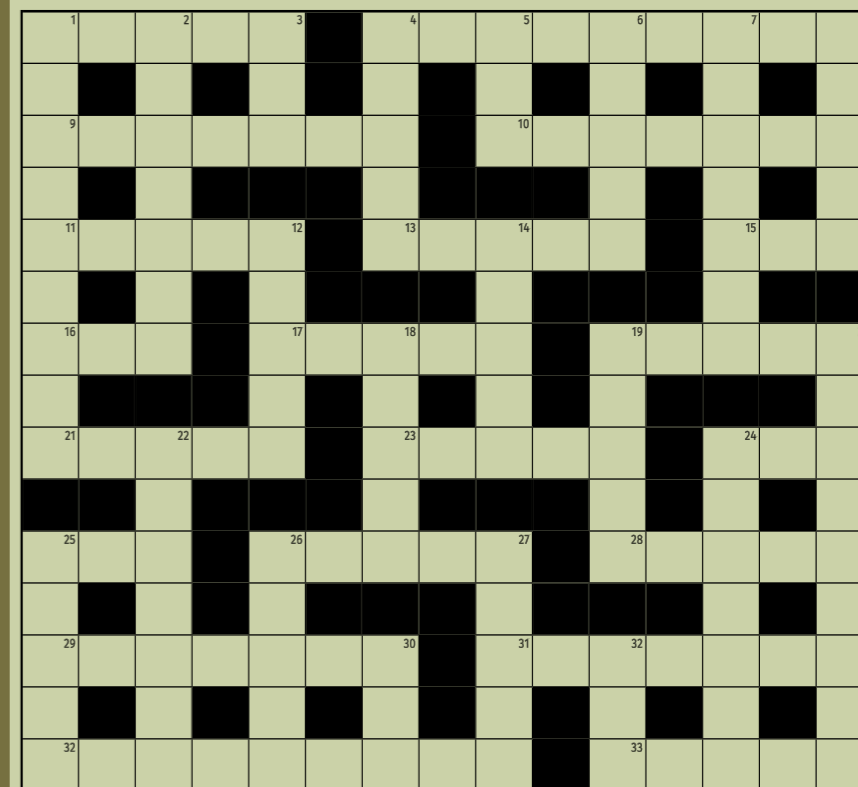
tong gewandeld en met die kleine tong kunnen we niets anders meer dan liefdevol spreken. Wij behoren bij de grote familie van christenen. Wij weten ons in hart en ziel verbonden met al de vrienden van Jezus, met de Zijnen.

Er zijn meerdere omstandigheden waardoor gelovigen de Heer niet kunnen proeven: ziekte, gevangenschap, vervolging, ouderdom, te kort aan priesters... Duizenden zusters en broeders zaten maanden- en jarenlang in de gevangenis omwille van hun geloof, vooral in communistische landen.

De voorbije en komende weken zijn een unieke kans om ons geduld te oefenen. We zijn zeker dat Jezus onze Zaligmaker is. Zalig als we binnenkort weer genodigd worden aan de maaltijd van de Heer. Want Hij nadert tot ons, zwijgend, stil, zacht, teder en geweldloos. Innig verbonden met Hem kunnen wij op onze beurt anderen zalig maken.

Met Maria willen wij God loven en danken omdat Hij onder ons is komen wonen. Onder haar grote schuts-mantel zijn alle gelovigen geborgen. Zij is de Moeder van de Eucharistie. Zij drukt ons tegen haar Moederhart zodat we ons meer dan ooit bemind weten door haar die de ware Liefde ter wereld bracht. Een moeder zegt soms aan haar klein kindje: "Ik zou je kunnen opeten" omdat ze haar kind mateloos bemint en één wil worden. Ze voelt zich innig verbonden. Zo zouden wij Jezus willen proeven en smaken omdat Hij onze geliefde Meester is. Maar het kan nu niet. Hij kent ons verlangen. Wij zien naar Hem uit zoals een hert verlangt naar stromend water, zoals dorre akkers uitzien naar regen. Wij leven hoopvol. We bidden: "Jezus, Je bemint ons en wij beminnen u, ook nu."

KRUISWOORDRAADSEL

Y=I=1letter

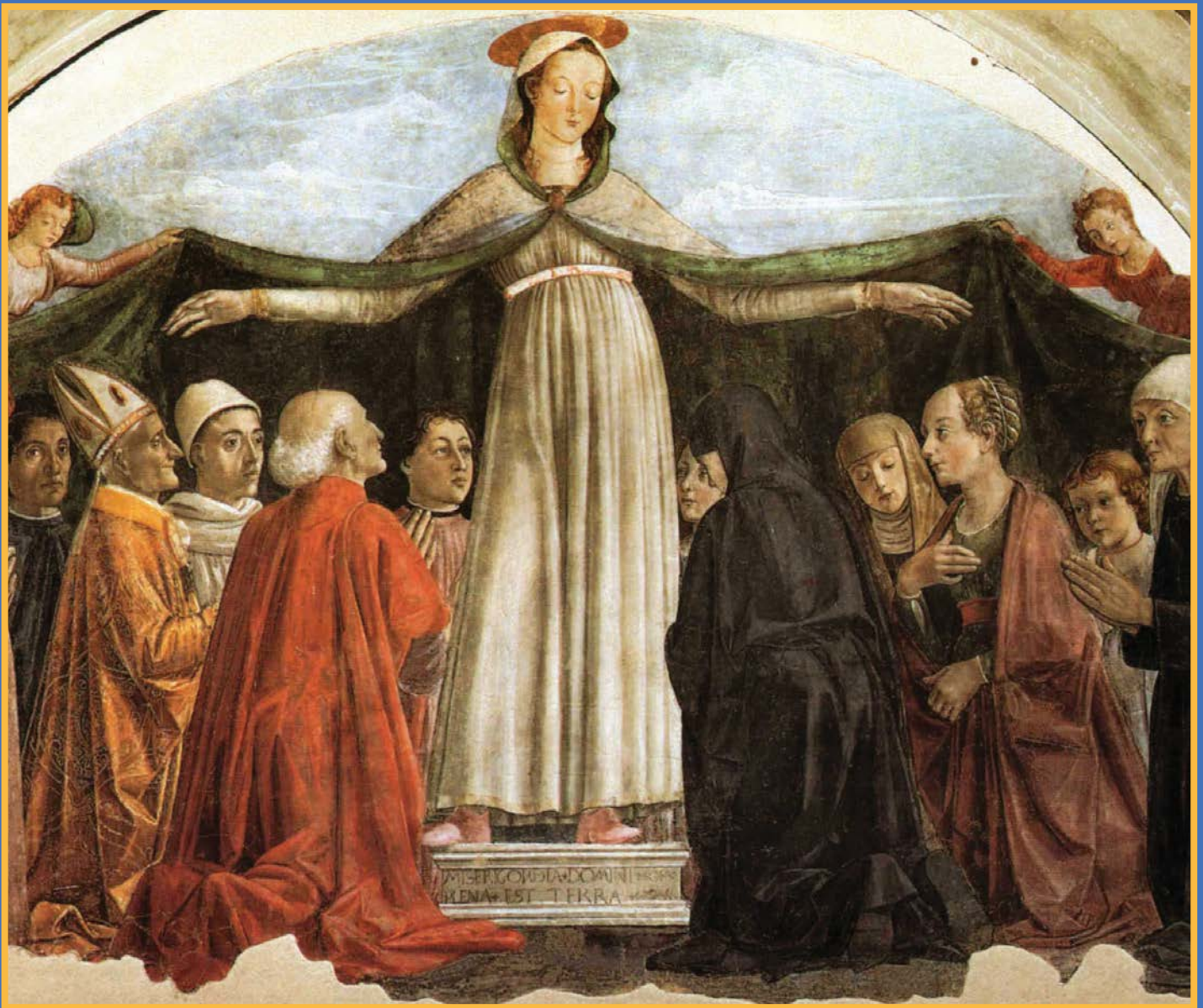
Horizontaal

- Godelijke persoon die ons bezielt
- huis van je dromen
- kunstmatische verdoving
- Feestdag van de heilige wiens naam men draagt
- kerstenen
- woorden waarmee je je richt tot God
- soldeermetaal
- door de lever afgescheiden bittere vloeistof
- deel van een injectiespuit
- bloedgever
- stad in Turkije aan wie de H. Paulus een brief schreef
- Zuid-Amerikaanse dans
- een etmaal
- betrekkelijk voornaamwoord
- liefdemaal bij de eerste christenen, naastenliefde
- gevlochten bloemenring
- pijnen, leed
- evangelische raad, religieuze gelofte
- lied tot O.-L.-Vrouw
- jaargetijde

Verticaal

- gast
- Europese politiedienst
- tweedekansonderwijs (afk.)
- klein sprookjesfiguur
- Ora pro nobis (afk.)
- ongetrouwde jonge vrouw
- bijwerken, actualiseren
- volksverhalen
- gehucht bij Tremelo waar pater Damiaan geboren werd
- bedding
- lichaamsslagader
- apocalyptisch monster
- filmmaker
- Equator
24. kostbare voorhoofdsband
- zuurdeeg
- chronische ademhalingskwaal
- groot hert uit de poolstreken
30. Nationaal Geografisch Instituut (afk.)
32. Megahertz (afk.)

(Oplossing in het volgende nummer van Porta Fidei)

Domenico Ghirlandaio, Maria, Moeder van Barmhartigheid

TOT U NEMEN WIJ ONZE TOEVLUCHT, H. MOEDER VAN GOD

Tot u nemen wij onze toevlucht:
wees onze bescherming,
heilige Moeder van God,
wijs onze gebeden niet af als wij in nood zijn,
maar verlos ons uit alle gevaren,
gij, glorieus en gezegende Maagd.

Sub tuum praesídium confúgimus,
sancta Dei Génatrix;
nostras deprecatiónes ne despicias in necessitatibus,
sed a periculis cunctis libera nos semper,
Virgo gloriósa et benedicta.